

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa A. A.
przeciwko Bankowi [...] S.A. z siedzibą w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 30 stycznia 2013 r.

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od powoda na rzecz pozwanego Banku kwotę 1 800
(jeden tysiąc osiemset) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na potrzebie wykładni art. 892 k.p.c. oraz jej oczywistej zasadności. Stanowiska strony skarżącej nie sposób jednak podzielić. Skarżący uznaje, że konieczna jest wykładnia art. 892 k.p.c. w zakresie, w jakim przepis ten wprowadza odpowiedzialność banku za szkodę wyrządzoną wierzycielowi przy egzekucji z rachunku bankowego w związku z wszczęciem po zajęciu wierzytelności rachunku bankowego postępowania upadłościowego względem dłużnika. Przedstawione zagadnienie zostało jednak ujęte niezwykle abstrakcyjnie i w sposób oderwany od okoliczności faktycznych sprawy. Jak bowiem wynika z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, Sąd drugiej instancji nie wypowiedział się definitywnie co do odpowiedzialności pozwanego Banku z tytułu prawnego sugerowanego przez stronę skarżącą, gdyż uznał wytoczenie powództwa o odszkodowanie za przedwczesne ze względu na nieukończone wciąż postępowanie upadłościowe, w którym skarżący zgłosił swoją wierzytelność będącą przedmiotem niniejszego postępowania. Udzielenie odpowiedzi na tak postawione pytanie nie pozostaje więc w związku z zakresem i kierunkiem zapadłego rozstrzygnięcia.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

